

هر چه داریم از این محرم است و از این مجالس / ماه اشک و عزا آمد

در فرهنگ شیعه، نام محرم با عاشورا، کربلا و امام حسین(ع) آمیخته شده است و با یکدیگر پیوند دارند و گویی محرم جز حسین و کربلا هیچ ندارد.

خبرگزاری مهر - در فرهنگ شیعه، نام محرم با عاشورا، کربلا و امام حسین(ع) آمیخته شده است و با یکدیگر پیوند دارند و گویی محرم جز حسین و کربلا هیچ ندارد. از آنجا که ماه محرم یادآور حادثه کربلا و عاشوراست، فرا رسیدن آن دلها را اندوهناک می کند. پیروان و شیفتگان امام حسین(ع) نیز از اول محرم همه جا را سیاه پوش می کنند و به یاد آن امام شهید، به عزاداری می پردازند. عاشورا، رمز احیای خاطره حماسه های کربلاست. در فرهنگ شیعه، نام محرم با عاشورا، کربلا و امام حسین(ع) آمیخته شده است و با یکدیگر پیوند دارند و گویی محرم جز حسین و کربلا هیچ ندارد. امام حسین(ع) با شهادت، به قرب الهی رسید و این کار بزرگ، چون تابلویی زیبا، برای همیشه در برابر چشمان انسان قرار دارد.

وظیفه پیروان امام حسین(ع) و شیعیان آن حضرت، عمل به سیره و رفتار ایشان است. چراغ فروزانی که اباعبدالله الحسین(ع) روشن کرد، روشنایی بخش راه پیروان او شد. بنابراین، دوستداران و شیفتگان آن حضرت وظیفه دارند با عزاداری و سوگواری برای آن حضرت و یاران باوفایش، این مشعل هدایت را همواره روشن نگه دارند.

پیامبر اکرم(ص) در مورد امام حسین می فرماید: «مرگ حسین(ع) آتشی در دل مؤمنان انداخته است که هرگز سرد نخواهد شد» امام حسن(ع) در این باره فرمودند: «آنچه به من می رسد، زهری است که با دسیسه به کامم ریخته می شود، ولی ای اباعبدالله! هیچ روزی مانند روز [مصیبت] تو نیست.»

امام رضا(ع) هم می فرماید: «بر چون حسین(ع)، باید که گریندگان بگریند؛ زیرا گریستن بر او گناهان بزرگ را می زداید. چون ماه محرم می رسید، کسی پدرم را خندان نمی دید. غم و اندوه بر او چیره بود تا آنکه ده روز می گذشت. روز دهم، روز سوگواری و اندوه و گریه او بود و می فرمود: این روزی است که حسین(ع) در آن کشته شد.» آن حضرت در حدیث دیگری می فرماید: «هرکه در روز عاشورا کسب و کار خود را فرو گذارد، خداوند حاجتهای دنیا و آخرت او را برآورده می سازد.» امام صادق(ع) هم در مورد شهادت امام حسین(ع) فرمود: «روز شهادت حسین(ع)، سوگناکترین روزهاست.»

امام صادق(ع) در پاسخ به این پرسش که چرا روز عاشورا سوگناکترین روز نامیده شده است، نه روز رحلت پیامبر(ص) و حضرت فاطمه(س) و روز شهادت حضرت علی(ع) و امام حسن(ع)، فرمود: «به این دلیل روز شهادت حسین(ع)، سوگناکترین روزهاست که اصحاب کسا؛ این گرامی ترین آفریدگان نزد خدای تعالی، پنج نفر بودند... پس چون حسین(ع) کشته شد، دیگر کسی از اهل کساء باقی نماند که پس از او مایه تسلی خاطر مردم باشد. بنابراین، رفتن حسین(ع)، به منزله رفتن همه آنهاست، چنان که باقی بودن آن حضرت مثل این بود که همه اهل کسا زنده هستند.»

حضرت امام خمینی(ره) در این باره می فرماید: «محرم، ماه نهضت بزرگ سید شهیدان و سرور اولیای خداست که با قیام خود در مقابل طاغوت، تعلیم سازندگی و کوبندگی به بشر داد و راه فنای ظالم و شکستن ستم کار را در فدایی دادن و فدایی شدن دانست.» ایشان در سخن دیگری در این باره می فرماید: «محرم است. این محرم را زنده نگه دارید! ما هر چه داریم، از این محرم است و از این مجالس. مجالس تبلیغ ما هم از محرم است؛ این قتل سیدالشهداء و شهادت اوست. اگر این مجالس وعظ و خطابه و عزاداری و اجتماعات سوگواری نبود، کشور ما پیروز نمی شد.» هزار و چهارصد سال است که با این منبرها، با این روضه ها و با این مصیبتها و با این سینه زنی ها اسلام را حفظ کرده اند.

مقام معظم رهبری هم طی سخنانی در مورد شهادت امام حسین(ع) می فرماید: «امام حسین(ع)، از لحاظ عملی درس بزرگی به همه تاریخ اسلام داد و در حقیقت، اسلام را، هم در زمان خودش و هم در هر زمان دیگری بیمه کرد. هر جا فساد از آن قبیل باشد، امام حسین(ع) در آنجا زنده است، با شیوه و عمل خود دارد می گوید که شما باید چکار کنید. تکلیف این است. لذا باید یاد امام حسین(ع) و یاد کربلا زنده باشد؛ چون یاد کربلا، این درس عملی را جلوی چشم می گذارد.»